

De lellebellen

Klucht in twee bedrijven

door

JANNES BOSKER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LELLEBELLEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNES BOSKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HARRY LIPS
SIENTJE
BILLY KRUL
MR. DONKERBROEK
STELLA
PAT
MEVR. DONKERBROEK
VERPLEGER

4 dames - 4 heren

Toneel:

Links een deur naar keuken en hall.
Achter een deur naar kamer.
Rechts een deur naar kamer.

Toneelaankleding:

Links een bureau met telefoon, telefoonboek en boekjes. Rechts een kleine tafel met twee stoelen. Op tafel staat een ontbijt gereed. Het midden houdt men zoveel mogelijk open voor speelruimte. Zowel vóór als achter het bureau een stoel.

Eerste bedrijf speelt 's morgens om half tien.
Tweede bedrijf speelt de volgende morgen.

EERSTE BEDRIJF

SIENTJE (*de huishoudster — pas op dat we er geen werkstertype van maken! — Zij is een echte Amsterdamse en van ondefinieerbare leeftijd. Zij is bezig met stofzuigen. Telefoon gaat enkele malen. Zij stopt met stofzuigen en neemt de telefoon op*): Met de revue-centrale "De Lellebellen"... Nee meneer, dat was het toneelgezelschap "De Belleblazers"... dat gezelschap is wijlen... Och meneer, hoe gaat dat: de première was geweldig, stampvolle zaal, totaal uitverkocht, maar helaas ging de juffrouw van de kassa er met de poet vandoor... Wat zegt U?!... Was er tijdens de première geen mens in de zaal?... Hoe weet U dat?... O, was U de enige bezoeker... U hebt gelijk meneer: er was geen mens in de zaal, als U begrijpt wat ik bedoel... Nee, U spreekt met juffrouw Sientje, de huishoudster, maar ik ken het bedrijf tot in het merg... Dat komt... mijn vader was slager... Ik was al bij meneer in dienst nog voordat hij geboren was... Ja meneer, toen kende ik hem al... Nee meneer, ik roep hem niet. Hij moet uitslapen. Meneer is naar Parijs geweest. Drie weken lang. Om sterren te zoeken voor zijn revue. Hij heeft daar dag en nacht gewerkt... Ja meneer, dag en nacht. Totaal uitgeput is hij vorige week thuis gekomen... Wat zegt U?... O, kunt U zich dat voorstellen... Nee meneer, nogmaals: ik roep hem niet. Als U hem per se spreken wilt, dan kunt U hem vanmiddag vinden in de zaal van de dierentuin. Daar heeft meneer een repetitie. De dierentuin is hier precies tegenover. Dag meneer. Veel succes meneer. (*legt hoorn op de haak; gaat verder met stofzuigen*)

BILLY (*op. Tot op de dag van heden is nog niet uitgemaakt of hij er één te veel heeft of te weinig. Hij geeft Sien met een krant een pats op haar bibs*): Stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren, al is het in de stofzuiger.

SIEN (*stopt met stofzuigen*): Jij kan het weten, moordenaar!

BILLY: Waar is mijn grote vriend Harry?

SIEN: Niks zeg ik meer tegen jou, dubbele moordenaar!

BILLY: Sien, lekker Sien, zeg me: waar is... (*dan verbaasd*) Dubbele moordenaar zeg je? Ik?

SIEN: Ja jij! Je hebt ze allebei vermoord!

BILLY: Asjemenou... wie in hemelsnaam?

SIEN: Me goudvissies...

BILLY: Je goudvissies...??? Toe kom nou, die heb ik nog nooit gezien.

SIEN: O, ben je vergeten, wat je laatst tegen me zei, toen ik je vertelde, dat ik zo graag zou willen dat ze zouden paren?

BILLY: Aha! Nu gaat me een lichie op! Ja, jij wilde jonkies.

SIEN: Juist! En wat zei jij toen? Gooi een scheut jenever in de kom, dat bevordert de paringsdrift.

BILLY: Maar Sien, dat was een grapje!

SIEN: Dan toch zeker een heel luguber grapje.

BILLY: Dat heb je toch zeker niet gedaan?

SIEN: Ik heb er een heel glas cognac in gegoooid. Echte Franse.

BILLY: En toen?

SIEN (*huilend*): Een kwartier later dreven ze met hun buikjes naar boven.

BILLY: Dan hebben ze geen maat weten te houden. Je ziet: vissen zijn al net als mensen; ze weten geen maat te houden. En dan nog wel echte Franse. (*likt zijn lippen*)

SIEN: Eigenlijk mag ik helemaal niet kwaad op je zijn. Ik had het kunnen weten. Jaren geleden heeft een waarzegster me al voorspeld, dat gezinsuitbreiding voor mij niet weggelegd was.

BILLY: Sien, toe kom, treur niet meid. Billy koopt een paar nieuwe vissies voor je.

SIEN: Maar dan pen paartje.

BILLY: Waaraan kan je dat zien?

SIEN: Ja, weet ik veel. Ik denk dat je onder de staart moet kijken.

BILLY: En wat zie je dan?

SIEN: Zeg, ben jij helemaal belatafeld. Als je dat niet weet, ga ik het je niet uitleggen hoor.

BILLY: Goed, ik zal onder het staartje kijken. Tot straks dan, Sien. (*links af*)

SIEN: Toch een goeie jongen... Jammer dat ie ze niet allemaal heeft... tenminste niet op een rijtje... Misschien heeft ie er wel één te veel, maar ze lopen door elkaar. (*gaat weer stofzuigen en zingt het hoogste lied daarbij. Bel gaat. Neemt stofzuiger mee en gaat links af. Komt terug met Mr. Donkerbroek*) Hoe is uw naam ook weer?

DONK (*een uitgestreken heertje met deftig spraakje*): Donkerbroek.

SIEN: U komt zeker voor een auditie.

DONK: Ik zou graag mijnheer Lips spreken.

SIEN: Meneer Lips is nog niet op.

DONK (*verwonderd*): Nog niet...?

SIEN: Nee, hij slaapt nog.

DONK: Hoe laat denkt U dat meneer uitgeslapen is?

SIEN: O, dat kan nog wel een weekje duren.

DONK: Een weekje zegt U. Maar zolang kan ik niet wachten, heur.

SIEN: Meneer is dood-vermoeid uit Parijs teruggekeerd.

DONK: Parijs zegt U! O la la! Is meneer in de lichtstad geweest? Dan kan ik het me veurstellen, dat meneer dood-vermoeid is. Parijs... een

verrukkelijke stad, met het Paleis van Justitie, het Bois de Boulogne en de Arc de Triomphe!

SIEN: Wou U beweren dat U nergens anders naar toe bent geweest in Parijs?

DONK: Hoe bedoelt U?

SIEN: Ik zeg alleen maar: Folies Bergères, Moulin Rouge, Theatre de Paris.

DONK: O la la, U bent een snoepertje.

SIEN: Ga weg, ik ben nog nooit in Parijs geweest. Weet ik allemaal van mijn patroon. Vierentwintig heeft ie er op de kop getikt.

DONK: Vierentwintig wat?

SIEN: Meisjes. Ik heb ze op de foto gezien. Vierentwintig weinig om het lijf hebbende meisjes. Hij heeft ze alle vierentwintig genomen.

DONK: Drommels, het lijkt de Radja van Oela Oela wel. Vierentwintig stuks over de vloer...

SIEN: Het is een uitgelezen troep. Ze dansen en lopen voornamelijk op hun handen.

DONK *(verwonderd)*: Op hun handen?

SIEN: Ja, zo, kijk. *(gaat op haar buik op de grond liggen)* Als U nou effe me bene op wil tillen.

DONK: Uw wat?

SIEN: Me bene.

DONK: Waar dat veur?

SIEN: Zal U wel zien. Til nu maar.

DONK *(aarzelend zich bukkend)*: Maer...

SIEN: Man, zeur niet en til.

DONK: Op uw verantwoording dan. *(tilt haar benen op, maar komt niet erg hoog. Het lijkt alsof hij met een kruiwagen bezig is)*

SIEN: Hoger!

DONK: Nog hoger?

SIEN: Hoe kan ik nou zo op mijn handen dansen?

(HARRY LIPS komt van links op — gaat rustig rechts aan tafel zitten en kapt zijn eitje.)

DONK: Goed, hoger dan.

SIEN: Nog veel hoger, man! Helemaal de lucht in.

HARRY: Wat kuren jullie uit?

SIEN: Ik laat meneer zien, wat U in Parijs gezien hebt. *(tot Donk)* Zou U zo goed willen zijn me kuierlatte te strijken.

DONK: Bedoelt U, dat ik uw benen weer omlaag moet laten?

SIEN: Nee, opblazen, is het nou goed! Nou, komt er nog wat van, Onderbroek?

DONK *(laat benen vallen)*: Pardon Donkerbroek.

SIEN: Au. Jij bent een mooie zeg.

HARRY: Ga zitten kerel en eet een hapje mee. Met z'n tweeën ontbijten is gezelliger. Hoe is je voornaam?

DONK: George.

HARRY: Sien, een zacht gekookt eitje voor George.

SIEN (*boos, dat Donk haar heeft laten vallen, terwijl ze haar haar probeert te fatsoeneren*): Ik zal hem een eitje! (*gaat boos links af*)

DONK (*gaat bij Harry zitten*): Pardon, ik heb al ontbeten.

HARRY: Geeft niet kerel. Een eitje valt er nog wel in. Komt U voor vocaal of rhetorica?

DONK: Ik begrijp U niet goed.

HARRY: Vocaal, zingen, (*zingt een toonladder*) tralalalala. .!

DONK (*lacht zuurzoet*): Nee, de zangkunst is niet mijn sterkste zijde, heur. Op school zei mijn onderwijzer altijd: Broekje, jongen, we gaan zingen; kijk jij maar even naar buiten of het regent. En als ik U dan zeg, dat de zon hoog aan de hemel stond. (*lacht*) Zo'n snaak toch...

HARRY: Dat was dan een onderwijzer met gevoel voor humor. Komt niet veel voor.

SIEN (*op met eitje, keurig in een dopje en op presenteerschaaltje*): Uw eitje, meneer Lolbroek.

DONK: Pardon Donkerbroek. Het spijt me mevrouwtje, maar ik zal van uw eitje geen gebruik maken.

SIEN (*pakt ei uit het dopje, steekt het in zijn zak*): Neem mee, heb je thuis nog wat.

HARRY: Dus niet vocaal?

DONK: Nee nee, als ik heel eerlijk mag zijn: het gesproken weurd ligt me beter.

HARRY (*staat op, loopt naar bureau, pakt een boekje*): Hier heb ik een toneelstuk. (*wijst naar rechtse deur*) Ga daar binnen en bestudeer de eerste tien bladzijden. (*geeft Donk het boekje*)

DONK (*gaat staan*): Maer maer...

HARRY: Opschieten is hier de boodschap. Sien assisteert je met de tegenrol.

SIEN (*verleidelijk*): Kom maar Broekje, dan gaan we samen gezellig beginnen.

DONK: Tjae eh... zo'n charmante dame kan men niets weigeren.

BILLY (*van links op met een conservenblik*): Sien, ik heb ze!

SIEN: Wat?

BILLY: Je goudvissies!

SIEN: O hemeltje! (*enthousiast naar hem toe*) Is het een paartje?

BILLY: Dat zou ik zo denken. Het mannetje is niet te houden!

SIEN: O Billy, hier krijg je een zoen voor! (*zoent hem*)

BILLY: Pas op! Ze springen er uit!

SIEN (*neemt blik*): O Billy! Ik hoop dat ze me dit keer niet teleur zullen stellen. Broekie, ga jij maar vast beginnen, ik kom zo. (*snel links af*)

HARRY (*opent deur rechts*): Hier maar naar binnen.

DONK: Ik ben zeer benieuwd wat me te wachten staat. (*rechts af*)

BILLY: Wat is dat voor een gast?

HARRY: Een of andere acteur, die het ook eens proberen wil. Wat ben jij deftig. Ga je op beroep preken?

BILLY: Nee, ik moet naar de dierentuin.

HARRY: De repetitie is anders pas vanmiddag.

BILLY: Nee nee, niet naar de repetitie. Er is een wonder gebeurd in de dierentuin.

HARRY: O ja?

BILLY: Enkele dagen geleden is er een aapje geboren.

HARRY: Nou en? Dat komt daar meer voor.

BILLY: Niet dit sport, niet dit soort. (*hij is zeer enthousiast*) Luister... de moeder... de moeder... kent mij.

HARRY (*spottend*): Zo.

BILLY (*schuift Harry een krant onder zijn neus*): Kijk, dit is de moeder.

HARRY: Allemachtig, wat een baviaan!

BILLY: Dat lijkt maar zo, dat lijkt maar zo. In werkelijkheid is ze een heel intelligent dier. Je wilt het misschien niet geloven, maar ik houd van dat beest.

HARRY: Toe maar! Nou, mijn zegen heb je.

BILLY: Als de oppasser haar hok in moet mag ik altijd met hem mee. En dan eet ze uit mijn hand. En denk niet dat ze van een ander wat aanneemt, alleen van mij.

HARRY: Nou ja, zo heeft ieder zijn vermaak. De één gaat naar Ajax en de ander kruipt bij een aap in het hok.

BILLY: Hij die de mens kent, houdt van de dieren.

HARRY: Van welke hypocriet is dat citaat?

BILLY: Het is gek, maar zodra de aap me ziet, begint ze te lachen.

HARRY: Kan ik me voorstellen.

BILLY: Jij steekt er de draak mee, maar voor mij is het ernst. Weet je: ieder dier dat je met liefde tegemoet treedt, houdt ook van jou.

HARRY: Behalve een leeuw dan.

BILLY: Nee nee, ook een leeuw. Een leeuw kan ook van jou houden, Harry.

HARRY: Ja, voor de hap-hap.

BILLY: Jij bent geen dierenvriend.

HARRY: Nee, ik heb andere besognes aan mijn hoofd.

SIEN (*snel van links op, enthousiast*): Billy, Billy, het is geweldig! Het

mannetje zit al achter haar aan te raggen.

BILLY: Zo is het leven Sien. Gaat heen en vermenigvuldigt U. Ik neem een ruiker bloemen voor haar mee, Harry. *(links af)*

SIEN: Voor wie neemt hij een ruiker bloemen mee?

DONK *(in rechtse deur)*: Meneer Lips...

HARRY: Stapel is ie!

DONK: Pardon?

SIEN: Wie? *(wijst op Donk)* Hij? *(bel gaat)*

HARRY: Sien, doe even open. *(Sien links af)*

DONK: Meneer Lips, ik heb enige bladzijden gelezen...

HARRY: En?

DONK: Moet dat eh... kussen ook plaats vinden?

HARRY: Natuurlijk. Sien komt zo bij U.

DONK: O juist. Ja, het was maar een vraag hè. Stel je voor, dat ik...

HARRY: Meneer, ik heb weinig tijd.

DONK: O juist ja, dank u. *(af)*

HARRY *(slaat tegen zijn hoofd)*: Met een bos bloemen naar een aap, op kraamvisite! Hoe bestaat het! *(achter af)*

SIEN *(Stella en Pat binnenlatend)*: Gaat U binnen, dames. Meneer komt zo. Zijn de dames bedreven in de handstand? *(neemt dienblad en begint ontbijt op te laden)*

STELLA: Handstand? Waar heeft U het nou over?

SIEN: Beentjes van de vloer, me kind. *(met dienblad links af)*

STELLA: Die heeft ze zeker niet allemaal.

PAT: Weet je zeker, dat ik hier moet zijn?

STELLA: Volgens de chef-du-bureau moest ik je op dit adres afleveren.

PAT: Heb je enig idee, wat de heer des huizes in het dagelijks leven doet?

STELLA: Geen flauw idee. In het telefoonboek staat alleen zijn naam en adres.

PAT: Misschien staan zijn zakelijke besognes onder een firma-naam of zo.

STELLA: Best mogelijk.

SIEN *(op, met dienblad, begint restant af te ruimen)*: De dames volgen zeker nog de oude stijl. Dat is fout, helemaal fout. Maak je bij hem niks mee klaar. Neem een goede raad van Sien aan en gooi de benen de lucht in. *(links af)*

STELLA: Wat wil dat mens toch van ons?

PAT: Dat we de benen de lucht in gooien. Misschien bedoelt ze, dat we moeten gaan zitten, met onze benen op tafel. Dat maakt op hem een gezellige indruk.

STELLA: Fraai heerschap zou dat dan zijn... met de benen op tafel.

SIEN (*op*): De stelten nog niet omhoog, dames?

STELLA: Nee. En wilt U ons een plezier doen en meneer Lips voor ons roepen.

SIEN: Hier valt niks te roepen, dame. Meneer komt als het hem gelegen komt. (*rechts af*)

STELLA: Een lekkere tante is dat, zeg.

PAT: Ik vind het een rare bedoening hier. Het is dat de noodzaak me dwingt hier te komen, anders namen we de benen.

STELLA: Maar niet de lucht in. (*proesten even*) Wat een mens!

BILLY (*links op, smijt een ruiker bloemen op het bureau*): Misselijke kerel... Onuitstaanbare vent... (*ziet dames*) Oh... Hello!

PAT EN STELLA: Hello.

BILLY: Rot vent. Ik mocht er niet eens even bij. Het was te druk voor haar, zei ie. Nou vraag ik je toch. Te druk. Een week geleden is het jong geboren. En ik heb stiekum door het sleutelgat geloerd. De moeder zat het jong rustig te vlooien. Alles ademde rustig. Geen spoortje van nervositeit. (*loopt naar deur rechts en opent deze*) O pardon, neem me niet kwalijk Sien, ik wist niet dat je bezig was. (*sluit deur. Pat en Stella kijken mekaar verwonderd aan*) Het is dat ze me zo na aan het hart ligt, anders kon ze van mij de pot op. Maar ik laat het er niet bij zitten, ik moet en zal naar binnen, desnoods met geweld. (*grist boeket bloemen van het bureau*) Neemt U me niet kwalijk, dames... (*en rent links af*)

PAT: Stella, zou dit hem geweest zijn?

STELLA: Zo te zien en te horen is hij hier wel thuis. Ik vermoed dat je te laat bent, Pat. Alles duidt er op dat hij al een vrouw heeft en zelfs een kind.

PAT: Wat moeten we nu?

STELLA: De moeder lijkt me anders een vieze todde. Het kind is nog geen week oud en zit nu al onder de vlooien. Het is bij de apen af.

HARRY (*van achter op*): Dames, mijn excuses dat ik U moest laten wachten. Waar hebben jullie het laatst gewerkt?

PAT: In Bombay.

HARRY: Zo zo, in Bombay. Oosterse stijl dus. Daar kan wat in zitten. (*loopt om hen heen en neemt ze nauwkeurig op*) Iets meer geprononceerd had geen kwaad gekund. Ook de lengte is een ietsje aan de korte kant... Kleed U maar uit.

PAT EN STELLA: Uitkleden?!!!

HARRY: Tuurlijk, uitkleden.

STELLA: Hoever had U gedacht?

HARRY: Voor mijn part helemaal.

PAT: En moeten we dan soms op ons hoofd gaan staan?

HARRY: Als U wilt, geen enkel bezwaar tegen. (*achter af*)
STELLA: Wat zeg je daarvan?
PAT: Waar zijn we terecht gekomen?
STELLA: We moeten hier zo gauw mogelijk vandaan.
PAT: Stil. (*gaat naar rechtse deur, luistert*) Kom es, luister eens.
STELLA: Wat is er?
PAT: Luister maar.
STELLA (*luistert... herhaalt dan de woorden, die zij opvangt*):
"Lieveling... jouw lichaam is als dauw in mijn armen..." (*lachend*) Nou zeg, daar wordt wel in stijl gevrijd.
PAT: Zou dit misschien een publiek huis zijn?
STELLA: Je zou het haast gaan denken.
PAT: Als je het mij vraagt, ligt het er duimendik bovenop. Vandaar dat uitkleden natuurlijk.
STELLA: En dat gekke mens van "beentjes van de vloer" ligt nu als dauw in iemands...
PAT: Ik moet er niet aan denken. Ga mee Stella. Vlug.
STELLA: Maar die gekke kerel met dat boeket dan?
PAT: Ja, weet ik veel. Die heeft een kind van één van de dames en wil nu de moeder in kwestie bezoeken. Maar hij mag er niet in. Ga nu maar mee, Stella.
STELLA: Zeg, zou die meneer Ups misschien in blanke slavinnen handelen?
PAT: Dan moeten we helemaal maken dat we weg komen.
STELLA: Nou ja, hij vindt ons te klein en ook niet geprononceerd genoeg.
PAT: Maar hij wil ons maar wat graag zien. Voor de keuring. Kom nu mee Stella, voordat het te laat is.
HARRY (*van achter op*): Nog niet uitgekleet? Mijn tijd is beperkt dames. Andere meisjes zijn vlotter. (*hij legt wat op het bureau*)
STELLA (*nadrukkelijk*): Pat, hoe laat komt je verloofde ons halen?
PAT: Hè? Mijn verl... (*Stella knikt. Dan heeft Pat het door*) Oh eh... die kan ieder ogenblik hier zijn.
HARRY: Een reden te meer om voort te maken, dames. Andere meisjes zijn in een mum van tijd uitgekleet.
STELLA: Mijnheer! U bent een schoft!
HARRY: Wat zegt U daar?!
PAT: Oh, wij hebben U heus wel door, maar we zijn niet bang.
STELLA: Ons krijgt U niet. Haar verloofde kan ieder ogenblik hier zijn.
HARRY: Wat komt die hier dan doen?!!
PAT: Niet wat U graag wilt, meneer!
STELLA: U bent een misdadiger! In dit huis wordt ontucht gepleegd!

HARRY (*ploft bijna*): Ontucht!? Ontucht?!

PAT: Man, schreeuw niet zo, je maakt de minnende paartjes van streek. Kom Stella, we gaan!

HARRY (*gaat snel voor de deur links staan*): Nee, hier blijven. Ik wil eerst weten...

STELLA: Mijnheer, onze familie weet dat we hier zijn.

PAT: En mijn verloofde heeft een revolver.

STELLA: Laatst heeft hij nog iemand dood geschoten.

PAT: En hij schiet nooit mis.

STELLA: Hij telt niet eens tot drie.

PAT: Hij schiet altijd meteen.

HARRY (*hard*): Schei uit met dat gedaas! Jullie komen hier niet eerder vandaan, voordat ik weet...

PAT (*valt Stella huilend om de hals*): O Pat, het is al te laat...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto